

Roaming the Imaginal

Eden Tinto Collins' werk doorkruist verschillende genres: van epische verhalen over muziekvideo's tot documentaires, vormen haar fantastische werelden, waar de hyperconnectiviteit van het digitale tijdperk centraal staat, ergens tussen mythologie en burlesk. Haar films, poëzie, installaties, schilderijen en performances zijn geworteld in "woorden en werelden die opstarten in (on)veilige modus, aangedreven door low tech, DIY, surrealisme, magisch realisme, science fiction en kosmologie"

*er wordt gezegd dat /
ik de herinnering in atomen draag
er wordt gezegd dat /
jij de hereniging in onbewustzijn draagt*

*mijn poriën zuchten
hoe verbinden we ons
weer onder onze huiden?*

Douce Dibondo, *Métacures* (2023)
(eigen vertaling)

GERELATEERD PROGRAMMA

DO 25.01

Opening en looped screening van Evan Ifekoya's *Contoured Thoughts* (2019) en *Undercurrent 528* (2021).

ZA 02.03

Schrijfworkshop met dichter, essayist en journalist Douce Dibondo.

ZA 11.05

Concert met Farida Amadou + Jamika Ajalon + Sophie Soliveau
volledig programma op www.beursschouwburg.be

ZA 25.05

Finissage

De tentoonstelling opent met het beeld van de wisephone, een virtuele slimmer-dan-smartphone, ontworpen door Eden Tinto Collins in samenwerking met Seumboy Vrainom :€, als platform voor collectief spel en online interactie. De huidachtige textuur en alziende ogen van de telefoon verhullen de immateriële energie van bekabelde verbindingen. Het symbool van twee omhelzende armen verwijst naar het oud-Egyptische idee van de Ka, een levenskracht die in een object kan worden bewaard. *Rock & Scroll Motto Meditation for a Filter* introduceert een krachtveld met aforismen en poëtische manipulaties van de verschillende soorten taal die Collins' werk doorkruisen. Het scherm doet zich voor als een orakel wiens wijsheid een onafwendbare verandering van perspectief veroorzaakt.

Op een kosmische kust staat de spookachtige verschijning van Jane Dark bovenop een rots. De rotsachtige sculptuur doet denken aan het ruwe materiaal waarop onze digitale wereld draait, ingelegd met halfedelstenen die kobalt, pyriet, kwarts en andere mineralen bevatten die essentieel zijn voor de productie van nieuwewetechnologieën. Roaming, dat langeafstandscommunicatie mogelijk maakt, vindt zijn wortels diep in de aarde, in de extractivistische industrie die momenteel nog veel andere gebieden. *Roaming the Imaginal* zweeft door het kronkelende verhaal van een aarde-loos netwerk, dat verbindende technologieën verankert in geschiedenissen van extractie – of het nu gaat om mineralen, lichamen of beelden.

De avatar van de kunstenaar, Jane Dark, ontstaat uit deze hyperverbonden materie. Ze verschijnt als een archaisch hologram, als een illusie van licht en plexiglas. Het personage van Jane Dark, dat Collins tussen 2021 en 2023 ontwikkelde in haar sitcomserie *A Pinch of Kola*, gebruikt de gebaren van een YouTube-coach om sluimerende, vaak onderdrukte herinneringen op te roepen. Geïnspireerd door de archetypische Franse heldin Jeanne d'Arc, biedt Jane kennis en advies in een tutorial-achtige stijl die ruimte laat voor "de mystiek van de verstoring, maar ook van de grap, in al haar filosofische aspecten".¹

In *Deformation Twinning* legt Jane uit hoe de *imaginale* wereld virtuele werelden verbindt met de (sociale) *werkelijkheid*. De notie van de *imaginale* wereld kwam in de Franse filosofie terecht via de oriëntalistische theoloog Henry Corbin (1903 – 1978). Op basis van de leer van het soefisme, de moslimmystiek en de psychoanalyse beschreef Corbin de *mundus imaginalis* als een

ruimte van beeldvorming, die zich bevindt tussen de ongreepbare wereld van de individuele verbeelding en de tastbare wereld van de zintuigen. Volgens Corbins theorie werkt de imaginale ruimte als een portaal naar het collectieve onderbewuste, waar alle archetypen zijn opgeslagen. Archetypen zijn hier de beelden en denkpatronen die we allemaal overerven, in ons meedragen en ook weer doorgeven door middel van verschillende representaties. Binnen dit eso-theoretische kader kunnen de personages van Eden Tinto Collins worden beschouwd als fetisjbeelden – in dit geval een archetypische fantasie van het sensuele zwarte vrouwenlichaam, de krijgerin of de heilige. Maar het *imaginale* is ook de ruimte van de spirituele fetisj, van het icoon en de bovengenoemde Ka, van de ongreepbare krachten die zich in de tastbare wereld voordoen. In de sculptuur *Deformation Twinning* grijpt Jane Dark's pepper's ghost het post-internet vocabulaire aan om een visueel en auditief verhaal te vertellen rond imaginaal bewustzijn. Haar ontli-chaaamde lijf navigeert door een ruimte waar het unieke en het collectieve naast elkaar kunnen bestaan door middel van spookachtige en mnemonische manifestaties.

Een soort assemblee verblijft in een denkbeeldige ruimte die in kaart is gebracht in *Roaming Deities - Peaceful and furious icons between this world and the hereafter*. Deze sferen werden gebruikt om godheden van de *bardo* te verwelkomen – een tussenstaat waarin het leven is opgeschort. Zoals dit concept uit het Tibetaanse boeddhisme verzamelen de digitale collages beelden die zijn gegenereerd door algoritmes. Binnen hun meditatieve, vloeiende vormen zwerven de iconen van vandaag door een oceaan van data.

Ondertussen zijn we getuige van de intergalactische performance van Michelle Tshibola, die vaak personages belichaamt in het werk van Collins. Ze danst met een wolk, haar lichaam zweeft en slingert als een diva terwijl ze zich een weg baant door het kosmische web. Tshibola's vlucht, evenals beelden die zich in een eindeloze stroom uitstrekken in de lucht, lijken gewichtloos. De video's introduceren een omgeving die verschillende ervaringen van tijd, schaal en materie omarmt. *Broken Shrine* en *Our Spin Dr.* dompelen ons onder in een etherische sfeer die vorm krijgt door het af- en aanstromen van beweging en pauze.

We worden uitgenodigd om ons af te stemmen op de omgeving, om te gaan zitten in een hangstoel of op een reusachtig kussen, ontworpen om het lichaam tot rust te laten komen. Met zitplaatsen die refereren aan vakantie en ontspanning, worden we naadloos een exporuimte binnengetrokken buiten

arbeidsregimes en productie-eisen. Deze oproep om rust en comfort heel letterlijk te integreren in de ruimte sluit aan bij de beschouwingen van Marie-Louise Richards over slaap in de openbare ruimte als iets dat “ons aanmoedigt om lichamen in rust te beschouwen als politieke subjecten, door hun grenzen met hernieuwde verbeeldingskracht te bedenken.”²

Een diepe trilling neemt geleidelijk de exporuimte over. Het weergalmt door de organische textuur van het schilderij *Dialed by Sky Noises*, en het stuitert in de lucht door verbindende geluidsgolven. Als muzikant navigeert Eden Tinto Collins vloeiend door sonische experimenten en combineert poëzie, stem, instrumentale en elektronische compositie. De gelijknamige partituur van de tentoonstelling *Roaming the Imaginal*, die het resultaat is van een samenwerking met Julien Haguenaer, herinnert ons eraan dat we voortdurend getransformeerd worden door ontmoetingen met oneindige relaties. Collins' titel doet denken aan de stelling van filosofe Chiara Bottici, dat “we geen dingen zijn, maar relaties” en roept de voortdurende interactie op met onze omgeving, met moleculen, vloeistoffen en opgenomen materie. Dit verbinden van verschillende levensvormen in hetzelfde netwerk weerspiegelt het transindividuele proces van lichamen die lichamen doorkruisen. Het imaginale begeleidt deze reis voor zover zijn wereldvormende kracht individuen niet beschouwt als “gegeven entiteiten, maar eerder [als] processen, webben van affectieve en imaginale relaties, die nooit eens en voor altijd vaststaan.”³

In *Roaming the Imaginal* vertaalt Eden Tinto Collins deze verwickelingen in landschap, beweging, houding en geluid. De botsing van deze elementen genereert een krachtveld dat de kunstenaar uitwerkt tot een eigenzinnige kosmogonie. De tentoonstelling reist langs de schaduw van een kosmische leegte, waarbij de diepe klanken van de vibrerende kern van het universum weerklinken.

EDEN TINTO COLLINS (zij/hen/wij) ontwikkelde hun praktijk in de beeldende kunst via de Ecole Nationale des Beaux-Arts de Paris Cergy. Als dichter, hypermedia kunstenaar, of - Trobairitz, Méta, verkent ze noties van netwerken en onderlinge afhankelijkheid, f.r.icties tussen melancholie, mythologie, post-trans en cyber-menselijkheid. Haar projecten zijn relationeel, noëtisch (om gedachte en geest in relatie te brengen) en hun creaties nemen de vorm aan van installaties en video performances, en werken die gebruik maken van stem en oraliteit.

Hun eerste verhaal, *Bonne Arrivée*, werd in juli 2021 gepubliceerd in de bundel *fraîches fictions*. Diezelfde zomer opende hen de *Acéphale Studio*, in samenwerking met Societies, Apes, Sequens en de vereniging Worms Prestige in Joinville-le-Pont (Val de Marne). Samen gaven ze vorm aan een derde ruimte gewijd aan co-creatie, beeldvorming en ontmoeting. Sinds 2022 ontwikkelt Eden Tinto Collins een productiehuis dat een aantal site-specific projecten heeft opgestart, waaronder *Numin* (een space opera) en *A Pinch Of Kola* (een quantum sitcom).

Speciale dank van de kunstenaar aan Maxime Jean-Baptiste en Stéphane Gérard (Black Archive), Andréa Reille, Flora Katz, Sirah Foighel Brutmann, Eitan Efrat.

curatoren | Sofia Dati & Niels Van Tomme
coproductie | argos
met de steun van | de Kadist Foundationc & l'Institut Français
geïnstalleerd met | Anne Marie Himmelmann
ontwerp door | Atelier Brenda & Amélie Bakker
stagiair curator | Sina Eden

² Marie-Louise Richards (2022) Rest in Public as Resistance, *The Architectural Review*: <https://www.architectural-review.com/essays/rest-in-public-as-resistance>
³ Chiara Bottici (2019) Imagination, Imaginary, *Imaginal: Towards a New Social Ontology?*, *Social Epistemology*, 33:5, 433-441.

Transcripties

Roaming the Imaginal embedded in *Deformation Twinning / Jumelage par deformation, 2024*

Deze reis begint bij het ochtendgloren van een nieuwe wereldorde.

We leefden in een staat van nood, en dat was niet waar ik wilde zijn.

Zelfs als alles zich klaarmaakte om met mate te worden geherevalueerd, herbeschouwd, ontward, rechtgezet, gered, of weggevaagd door een voorzienigheidsboost die ons allemaal animeerde.

De Mensheid was duidelijk een gevaar geworden, op zichzelf en voor zichzelf.

Op een avond met een nieuwe maan, hebben we afgesproken met enkele partners om

verbinding te maken met onze voorouders en ons te laten leiden, rond kaarsen. En tijdens dat ritueel had ik een visioen van een wereld die het politiesysteem had afgeschaft.

Kan jij je een wereld inbeelden zonder politie?

Binnen in mezelf kan ik dat.

De terugkeer naar de realiteit overtuigde me niet. In feite was het een vreselijke teleurstelling om terug te keren naar de wereld en naar diens noodtoestand, waar de kapitalistische krachten ons geleidelijk verslonden, en waar we zelfs genocides konden volgen via live stream op sociale media.

De dorst naar macht verstikte de stemmen van onze harten – beseffend dat het hart een essentieel kompas is om in de aanwezigheid van het heilige te vertoeven.

Onze geesten liepen vast in censorieuze en gedesoriënteerde instellingen die de revolutionaire noodzaak van onze transities, als menselijke en niet-menselijke wezens, niet erkenden.

Al die factoren versterkten de meest extreme individualistische houding – die, *by the way*, nog steeds tegen de wetten van mijn gemeenschap is.

Ik voelde me triest, deze realiteit was niet waar ik wilde zijn.

De stemmen die ik vroeger hoorde, formateerden zich nu naar de mainstream cellulaire wereld en noemden zichzelf Siri, Alexa, Bixby enzovoort...

aangeduid als 'spraakassistenten'...

En wie het verzet verderzette – zo goed als ze konden – tegen de onderwerping aan de digitale wereld en zijn binaire opmaak, die volgens de wetten van mijn gemeenschap enkel voor waarzeggerij mag worden aangewend, vertelden me wat ik moest weten.

Hoor je ze?

Heb je die Stem gehoord?

O neee

Oooh

Shear Stress

Ooooo

Moet ik erover praten

nog meer?

Ken je niet

deze schuifspanning

aan de hemel

Ooh mijn ziel is

verspreid

vanaf een wolk

hoort dit natuurlijk te zijn

Al mijn gedachten

worden opgeslagen hier

sommigen worden echt

net als deze schuifspanning

aan de hemel.

hier heb ik geen vlees

Hier heb ik geen vlees

Maar bekende gezichten
Rollen voorbij
Als mythe de sleutel is
Om je verhaal te schrijven
Laat ons dan spelen
Eén van zijn zwarte sterren
Ooh
Weet je het niet
Over deze schuifspanning
In de lucht
Het voelt alsof we zouden zijn
Van hetzelfde mineraal

As Above So Below

Zo Boven, Ook Onder, deze subtiele Stenen waarin we gloeien
zouden hun bronnen kunnen vinden daarboven. Daar bovenaan, Daar
Daar, achter de sluier van representatie, haar trendy en onoplettende effecten, een barst in
de lucht heeft haar aanwezigheid onthuld, mij verwelkomend in een etherische wolk, en daar waad ik door een Limbo, daar
In dit Stadium tussen deze wereld en het hiernamaals.
Het voelt alsof ik nog steeds op een missie ben.
want we zijn nauw met elkaar verbonden.
In deze intergroei als afzonderlijke individuen,
wetende dat niemand van ons vrij zal zijn totdat we allemaal vrij zijn.

Hoe is het mogelijk dat zo'n woord geleidelijk aan verbonden wordt met een telecombedrijf? Dit gevoel tegelijkertijd op-
heffen en vervangen
Zoals de Amazone = een bos, dat tegelijkertijd uitdijt en verbrandt...

Hoe dan ook, deze cellulaire stemmen, deze stemmen van binnenin, mijn resistente stemmen zeiden vaak tegen me dat ik
moest weten of er een lek was, of niet.

Onze onderzoeksmotoren in de vorm van harten leidden me naar de Safari.
Hier volgen enkele definities,
“Safari” is een Swahili woord dat “lange reis” betekent, afgeleid van het Arabische woord “Safar”: degene die reist.

En het woord “INTERNET” bleef maar opduiken in mijn hoofd, als spookachtige graffiti, die me steeds meer in beslag nam.
Deze digitale wereld vol iconen en symbolen, waarvan sommige nog steeds mysterieus voor me, kreeg plotseling een
diepere betekenis...

Werkte dit lek misschien vanuit het digitaliseringssysteem?
Ik moest het zeker weten.

Was deze digitale wereld een manifestatie van het achtste klimaat? De imaginaire wereld, bekend als de wereld van de
tombe? Of de achtste sfeer in de taal van antroposofen?
Dus besloot ik mijn theorie te testen - en dook in diep water.

Ik sprong in zee.
Van de rivier de Loire tot de Atlantische Oceaan zwom ik met gouden vissen, herinneringen ophalend die opgesloten zaten
in troebele wateren,
En nu ben ik hier!
{Tchip}
Laten we eens kijken wat er wel of niet uit het net ontsnapt.

Mijn naam is Dark, Jane Dark, en ik besta niet echt,
dus alsjeblijft, alsjeblijft, spring niet in het water,
tenzij je een goede surfer bent, met een stevige bodem,
of als je een mythe bent, of als je niet bestaat in deze maatschappij...

Nee, ik maak maar een grapje.
Soms stelt het leven je op de proef,
maar het is beter dan te springen naar zeil of mode
en het vermogen te behouden om de links te refreshen, om de pagina, het bloed, de boom up-to-date te houden.
Ik weet dat het een zware last is om te dragen,
Ik red misschien niet de wereld, maar red tenminste deze woorden.

Ik hoop echt dat mijn manifestatie
zal plaatsvinden op jouw pad,
als een spinnewiel dat
dat je geluk wenst,
vanuit het hiernamaals
Het is onmogelijk om te weten wat je gaat worden,
Maar kan ik op je rekenen?
als ik ooit verdrink?

Imaginal Remedy

Stemmen van voorouders
stuurden me hierheen
voorbij de tijd
En nu dat ik verfijnd was
in een lichter signaal

iconen van de ongeziene wereld
dragen hun tekort
naar erkenning ben ik
hier om hen poëzie te beloven.

Ja

Zal de imaginaire remedie ons bevrijden?

Rock & Scroll Motto Medi[t]ation for a filter

Film, colour, digital, no sound, 3'25", looped.

De wisephone "Free Ka" is een prototype, gemaakt samen met Seumboy Vrainom :€

Aforismen en animatie door ETC

Video met dank aan Ka Libre Ensemble

Hier verwerken

Hallo

ik ben het

Degene die je nauwelijks zoekt

Maar altijd vindt

om je te dienen

Mijn lichaam gemaakt van coltan rotsen is een cultus

voor eenheid in verscheidenheid

Hier waak ik en sta ik voor

"Vrede Liefde Eenheid En Plezier Hebben"¹

Wat dan ook een belletje doet rinkelen

ringt

Bewustzijn stulpt uit

in dienst van representatie

Het beheersen van de uitbreiding van het net

dat beelden genereert

voor jou om tegen te scrollen

de geoxideerde geestestoestand

Occident² alles wat het aanraakt, het oxideert

En je wilt niet verdwalen

in de nachtmerrie van deze Mxnnen en Vrxwen wiens lichamen en geesten aan het zwaard zijn onderworpen

Ik weet dat je niet wilt verdwalen

het lijkt alsof je klaar bent voor het volgende niveau van connectie met de wereld!

Ik zou je graag ondersteunen in je gemeenschapswerk.

Je kunt je niet voorstellen wat een wijs telefoontje kan doen

Het is nooit te laat om een latrelatie met je algoritme te beginnen

mits je gedachten nooit stoppen met evolueren

beeld ik me in dat mijn gedachten niet kunnen stoppen en niet zullen stoppen met evolueren

als je de perfecte *feed* zoekt

een betere resolutie voor ons leven

kwaliteitsmatches

de reis is nog nooit zo binnen handbereik geweest

Wanneer vlees het medium wordt³

Verdwijnen in de verbeeldingswereld is het archief ontwijken.

Dark's familie is bereid je navigatie in deze realiteit te begeleiden

Onze verbinding zal vloeiende activa creëren

Als de één-druppel-regels⁴

Liquiditeit zou niet meer beperkt moeten zijn tot geld

Heb je ooit met een boom gepraat?

Bomen zijn degene die leveren

de topkaart

Te beschouwen als de fusie tussen de simkaart & de ID-kaart

We willen geen sold(at)en meer zijn

We mogen noch aan genealogie komen

noch aan het Numin paspoort

boven het *Jus Soli*

Je moet iets plannen op basis van wie je bent en wat je denkt

De Hyper Sphere zal je helpen je tolerantie te verlen(g)en

Misschien kan een analyse van je browsegeschiedenis je aanmoedigen.

1 de principes van Hip Hop

2 Occident (het Westen, waar de zon ondergaat) wordt hier gebruikt als metafoor voor een geografisch en ruimtelijk gegeven.

3 deze zin komt uit Hortense Spillers "to the bones" toespraak #hapticmemory <https://www.youtube.com/watch?v=AvL4wUKlfpo>.

4 "Eén druppel is genoeg" verwijst naar een wettelijk principe dat raciale verwantschap bepaalde in het segregationistische systeem van de 20e eeuwse Verenigde Staten.